

KOKIA KAINA!

iPhone 15

Nuo
34⁹¹
€/mėn.

[Plačiau](#)

Sepsis, pražudęs šauktinį, nužudė ir kariuomenės sąžinę?

LRYTAS.LT > SVEIKATA > LIGOS IR GYDYMAS

Martyno Jurkaus (21 m.) motina buvo įpratusi su sūnumi pasikalbėti kiekvieną vakarą. Ji ir toliau tai daro, tik jau trys mėnesiai – be jokio atsako. Išleidusi savo idealios sveikatos vienturtį sūnų į kariuomenę, mama jį parsivežė karste.

Prisijungti

[Naujausi](#) |
 [Lietuvos diena](#) |
 [Verslas](#) |
 [Sportas](#) |
 [Pasaulis](#) |
 [Žmonės](#) |
 [Sveikata](#) |
 [Lrytas.tv](#) |
 [Lrytas Premium](#) |
 [Gyvenimo būdas](#) |
 [Būstas](#) |
 [Bendraukime](#)

Prenumeruokite
Lrytas Premium metams
Laimėkite telefoną!

PRENUMERUOTI

Ji toliau jam perka mėgstamus sūrelius, ant Martynui skirto altorėlio namuose padeda patikusį saldainį, sako: „Čia mūsų Martyno maistas.“ Ir tik vaiko netekusi mama gali suprasti, koks skausmas pasitinka ryte, pamačius, kad jo niekas taip ir nepalietė.

x

Advertisement

Ji džiaugiasi, galėdama pasigirti dvi dienas neverkusi. Prašo sūnelio atsiųsti ženklą, kad jam viskas gerai. „Ten.“ O tas „ten“ yra kažkur, kur matyti sugeba tik liūdnei į tolį žvelgiančios Ingridos Jurkuvienės akys.

„Jis sugrįš. Atitarnaus ir sugrįš“, – atsisako tikėti Martyno močiutė. Pasakoja, kad vaikas, namie buvęs lepūnėliu, pats užsirašė savanorių į kariuomenę ir tuo nustebino visą savo šeimą.

„Mes didžiavomės. Bet ir jis švytėjo“, – šypsodamasi kalbėjo močiutė ir pasakojo, kaip lovos kloti nemėgęs anūkas grįžęs per atostogas namo ją pasiklojo jau ne bet kaip, o kaip tikras kareivis. Tądien ji dar nežinojo, kad savo lovą vaikas klojo paskutinį sykį.

Skandalas nutilo per greitai

Pasak Ingridos Jurkuvienės, sūnaus mirties dieną kažkas paskambino jos vyrui ir paklausė, ar jie sutinka, kad visuomenei būtų teikiama informacija apie jų sūnaus diagnozę.

Kario tragedija: kariuomenės požiūris verčia griebtis už galvos

M.Jurkus su mama I.Jurkuviene.
Asmeninio archyvo nuotr.

Vyras, tą dieną ne sykį prašytas duoti interviu apie sūnaus mirtį, į visus klausimus atsakinėdavo: „Ne, nenoriu, nieko nekalbėsiu.“ Taip daugelyje žiniasklaidos priemonių atsirado sakiny: „Mirusio šauktinio tėvai atsisako atskleisti mirties priežastį.“

socialinių išmokų dydžio parama, išleisti laidotuvių išlaidoms iš dalies padengti.

Tačiau nepaisydami tėvų kančios, Kauno prokuratūros atstovai neskuba ir diena po dienos verčia Ingridą ir Kęstutį gyventi tarsi užsikirtusioje videojuostoje.

Pasiteisinimų būta įvairių: iki rugsėjo yra atostogos, arba bylą tyrusi tyrėja išsina į pensiją, ir bylą turi perimti kitas tyrėjas.

Neskuba ir mįslingasis pasėlis, auginamas jau tris mėnesius. Žinoma, paklausti, kaip sektųsi tirti bylą, jei tai būtų jų vaikas, bylą tiriantys asmenys pasitelkia Lietuvoje jau tradicija tapusį sakinį: „Mes dirbame savo darbą.“

Pateikė galimai melagingą įvykių versiją

Po M.Jurkaus mirties Ruklos medicininės paramos vieneto vadas majoras Robertas Jurelevičius teigė, jog sekmadienį atlikti laboratoriniai tyrimai nerodė jokio uždegimo.

Taip pat jis tvirtino, jog vaikas į Rukloje esantį medicinos personalą kreipėsi 15 valandą, o išgabentas į Jonavą buvo apie 19 valandą, 19 val. 52 min. jau buvo pristatytas į Jonavos ligoninę.

Šis pasisakymas jau savaime turėtų pasirodyti keistas, nes kelionė nuo Ruklos iki Jonavos trunka apie 10 minučių (atstumas – apie 10 kilometrų). Beje, majoras pats pasigyrė, jog transporto priemonės, skirtos tokiems atvejams, išvykti

paruošiamos per dvi minutes.

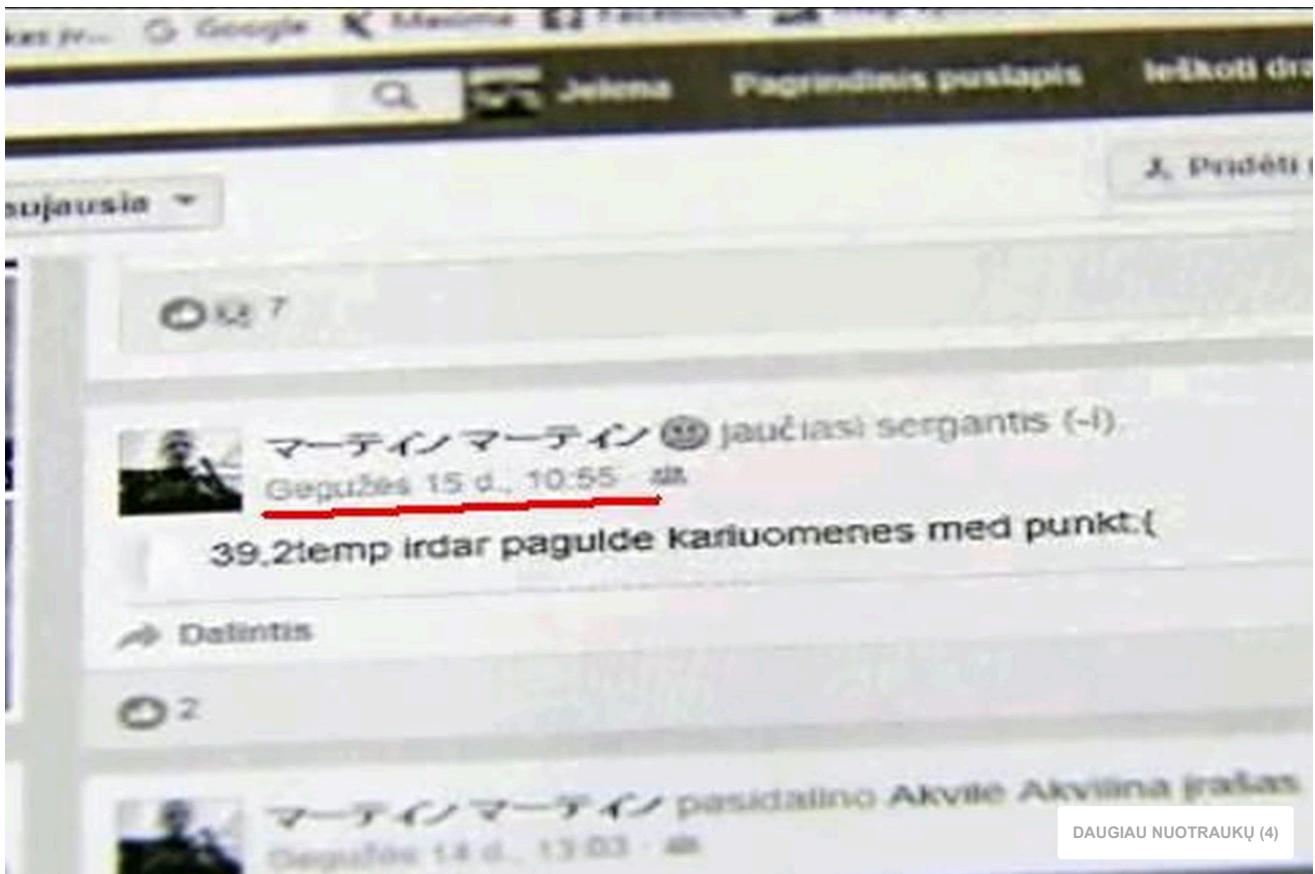
Tuo tarpu šiai kelionei ir vaikiną vežusiam personalui pašnekovas palieka šiam darbui padaryti beveik valandą.

Kariuomenės paskelbtam laikui prieštarauja pats [Martynas Jurkus](#): lemtingą dieną, 10 val. 55 min., jis savo socialinio tinklo „Facebook“ paskyroje išreiškė nepasitenkinimą: „39,2 temp. ir dar paguldė kariuomenės med. punkt.“

ⓘ × Su majoro R. Jurelevičiaus pateikta versija nesutinka ir Martyno mama – pasak jos, paskutinį kartą su sūnumi ji kalbėjosi apie vienuoliktą valandą ryto: „Sekmadienį, gegužės 15 dieną, jis man paskambino 11 val. 05 min. ir sako: mama aš esu Ruklos medicinos punkte, man labai aukšta temperatūra ir galvą skauda.“

To paties, paskutinio, pokalbio su mama metu Martynas jai taip pat pasakė, kad seselė jam jau padarė tyrimus, davė tabletes ibumetino ir liepė i gulėti. Žinoma, mamai parūpo, kodėl jo neapžiūrėjo gydytojas. Atsakymas paprastas: savaitgaliais gydytojo Rukloje nebūna.

M.Jurkaus įrašas „Facebook“.
Asmeninio archyvo nuotr.

Dar daugiau mįslių užminė vaikinų išvežimo į Jonavą laikas. Bylos tyrėja užsiminė tėvams esą yra vaizdo įrašas, kuriame užfiksuotas Martynas, savo kojomis einantis į Jonavos ligoninę, negana to, pats nusiaunantis batus. Tačiau tėvams šis vaizdo įrašas nebuvo parodytas.

Tuo tarpu kariai, su kuriais bendravo VŠĮ Karių teisių gynimo centro generalinis direktorius Laimonas Jakas, teigia, kad Martynas Jurkus į Jonavos ligoninę buvo išgabentas tik apie 22 valandą: „Kariai liudija, kad praktiškai jis nebegalėjo net nueiti valgyti, ir sesutės retai užeidavo, gal vieną kartą.

Ir kada jau gulintys palatoje kariai matė, kad jam tikrai labai blogai, patys nuėjo pakviesti sesutę. Ji atėjo, pažiūrėjo, išėjo, kurį laiką nėjo, tada atėjo paprašyti, kad išneštų Martyną – tarp 21 ir 22 valandos vakaro – į transportą, ir išvežė į ligoninę.“

Martyno mama abejoja, kad sūnus galėjo jai nepranešti apie savo būklę, jei būtų buvęs sąmoningas, ypač žinant, kad šalia savęs turėjo mobilųjį telefoną. Majoras R.Jurelevičius tvirtino, kad valandos, kurias kariuomenė pateikė kaip dalį oficialios savo pozicijos, buvo nurodytos jam pavaldžių personalo narių, tačiau jų pavardes atskleisti atsisakė.

L.Jakas tiki, kad Ruklos medicinos personalo aplaidumas buvo pradėtas dangstyti jau sekmadienį.

Paklaustas, ar egzistuoja tikimybė, kad seselės, pamačiusios, jog pražiopsojo vis prastėjančią ligonio būklę, nusprendė nekviesti greitosios pagalbos būtent todėl, kad būtų galima užfiksuoti klaidingą laiką, L. Jakas patikino, kad taip gali būti, ir savo žodžiams pagrįsti pateikė Jonavos ligoninės skubios pagalbos skyriaus paciento apžiūros lapą, kuriame užfiksuotas oficialus pristatymo laikas.

Atvykimo laikas įrašytas itin neaiškiai, pasak L.Jako, „taip, lyg būtų taisyta“, nors visur kitur viskas puikiai įskaitoma.

Taip pat – atvykimo ir apžiūros laikas sutampa minutė į minutę, vėliau – gydytojų pirminės apžiūros laikas – 22 valanda, o po aštuonių minučių ligonis jau siunčiamas į Kauno infekcinę ligoninę.

„Tai įsivaizduokite, išeina, kad dvi valandas Martynas dar ir ten pragulėjo. Bet aš abejoju – jį skubos tvarka transportavo, ir dar karo medikai. Pažiūrėkime: atvykimo laikas – 19 val. 52 min. ir apžiūrėjo irgi 19 val. 52 min. Juk būtų logiška,

jeigu atvyko, tarkim, vienu laiku, o apžiūra – po 5 ar 10 minučių, teisingai?

Aš manau, kad jie, mėtydami pėdas, padarė klaidų, nes kažkada galimi nusikaltėliai įkliūna. Tai šiuo atveju aš čia labiau įtarčiau oficialaus dokumento klastojimą ir paprasčiausią bandymą nuo visuomenės nuslėpti aplaidžią karo medicinos tarnybos (KMT) veiklą.“

L.Jakas įsitikinęs, kad turėtų būti tiriama netyčinio nužudymo versija.

ⓘ × **Atsirado daugiau mįslingos ligos aukų**

Nijolė Uinskienė pasakoja, kad jos anūkas, Elvinas Uinskas, į Rukloje esantį medicininės paramos vienetą kreipėsi pirmadienį, kai Martyno gyvybė jau buvo užgesusi. Vaikinas skundėsi tais pačiais simptomais.

Atėjęs į Ruklos medicinos punktą, jame spėjo susitikti Martyno Jurkaus tėvus, atvykusius tartis dėl sūnaus kūno atsiėmimo. Galime tik spėti, ką išgyveno jaunuolis, sužinojęs, kad jo bendražygio, jautusio tuos pačius simptomus, jau nebėra tarp gyvųjų. 10 val. ryto Elvinas buvo išvežtas į Kauno klinikas, į infekcinių ligų ligoninę.

Dar vienas šiuos du vaikus siejęs faktas – nė vieno iš jų giminaičiams nebuvo pranešta, kai jie atsidūrė Kauno infekcinėje ligoninėje. Nijolė sako, kad jos anūku pasisekė: palatoje su juo gulėję žmonės paskolino vaikiniui mobilųjį telefoną, ir šis apie savo būklę pranešė artimiesiems.

Buvo paimtas pasėlis, ir penktadienį medikai paskelbė diagnozę – jersiniozė, o aukšta temperatūra pranašavo, kad liga gali baigtis būtent sepsiu – tuo, kas atėmė Martyno Jurkaus gyvybę.

ⓘ × Tai išgirdę artimieji ėmė kovoti dėl galimybės pervežti vaikina į Vilnių, tačiau išgirdo šokiruojančius argumentus. „Pirmiausia to padaryti neleido klinikų vadovo pavaduotoja. Ji pasakė: jūs neturite teisės, jeigu jis bus iš klinikų išvežtas, bus laikoma, kad jis dezertyravo. Aš pasakiau, kad man geriau gyvas dezertyras, negu miręs kareivis“, – pasakojo Nijolė Uinskienė.

Vaikino močiutė teigė, kad, tik pagrasinusi vadams visus juos supūdyti kalėjime, jeigu anūkas mirs, ji sulaukė pulkininko leitenanto Aleksiejaus Gaiževskio skambučio – jis net pasisiūlė parūpinti automobilį ligoniui į Vilnių pervežti.

Ten atsidūręs vaikinas gavo itin didelę dozę antibiotikų ir po ilgo gydymo pasveiko. Negana to, kol jis buvo gydomas Kaune, jį lankiusi močiutė spėjo pabendrauti ir su kitais iš pulko į Kauno infekcinę ligoninę atvežtais kariais.

Vienas jų pasakojo gegužės penkioliktą dieną gulėjęs šalia Martyno Jurkaus. Tai, ką jis papasakojo Nijolei, sutampa su kitų

Paskambinus telefonu minėtam kariui, jis, vos išgirdęs M.Jurkaus pavardę, išsyk pasakė, kad Nijolė melavo (net vardą prisiminė), nieko panašaus nebuvo.

Turiu pripažinti, kad šis pokalbis sukėlė abejonių dėl įvykio liudininkų pasakojimų autentiškumo. Tačiau vėliau juos išsklaidė pats Ruklos medicinos punkto vadas R. Jurelevičius. Kol buvo imamas interviu iš vieno jo pavaldinių, matyt, norėdamas pasididžiuoti prieš šalia stovėjusią savo viršininkę, Karo medicinos centro vadovę pulkininkę leitenantę Jolitą Sesartienę, nusprendė pašnibždėti į tiesiai prie savęs prikabinatą mikrofoną: „Jau išmuštravau aš jį“ ir „Gerai, gerai varo?“.

Tad kas gali paneigti, kad majoras „muštro“ nepraktikuoja ir su liudytojais?

Kuo toliau – tuo įdomiau

Ruklos medicininės paramos vieneto vadas majoras Robertas Jurelevičius dabar jau puikiai išmano apie tai, kas yra liga, vadinama jersinioze: „Tai yra infekcinis susirgimas, kurį perneša graužikai – per daržoves, per vaisius, kai kurie patenka, jeigu tinkamai termiškai neapdorota, ant valgomo stalo ir... Ir paskui karys ar žmogus užsikrečia, į organizmą patenka jersinijos sukėlėjas ir tada pasireiškia karščiavimai, vėmimai, viduriavimai, galvos skausmai.“ Kaip iš vadovėlio.

Beje, Karo medicinos tarnybos vadė pulkininkė leitenantė Jolita Sesartienė, kuri pagal medicininį išsilavinimą yra gydytoja dermatologė, pasirodė prasčiau – žinojo tik šios ligos simptomus ir tai, kad ja užsikrečiama per maistą. Žinoma, tiek ji, tiek majoras teigė visa tai žinoję ir iki tol, kol šia liga susirgo jų pulke tarnaujantys kariai.

Tačiau paklausus, kaip jie reagavo į tai, kad buvo pražiopsota tokiais būdais plintanti bakterija, kuri, beje, yra ir viena iš maro sukėlėjų, standartinis atsakymas „Vyksta ikiteisminis tyrimas“ staiga dingo ir iš gausybės rago pasipylė atsakymai.

Pasak pulkininkės leitenantės H.Sesartienės, specialistams apie situaciją buvo pranešta, apie tai reikia klausti valgyklos darbuotojų, jie gauna tuos produktus. Be to, yra furgonas, kuris Rukloje tarnaujančių užsieniečių prašymu atveža kariams dešrainių, ir, žinoma, kiekviena liga turi savo inkubacinį periodą, tad jaunuoliai galėjo užsikrėsti namie. Ir apskritai, pasak KMT atstovų, toks atvejis

buvo tik vienas. Na, gal keli.

Beje, per apsilankymą Rukloje tai buvo vienintelė vieta, į kurią bandėme įsiprašyti iš anksto nesusitarę ir kurioje (to nesitikėję net kariuomenės viešųjų ryšių karininkas Gintaras Stripaitis) durys mums buvo užtrenktos tiesiai prieš nosį. Ką tai reiškia, spręskite patys.

O šauktinio Elvino Uinskio medicininuose dokumentuose, skyrelyje pavadinimu „Epidemiologinė anamnezė“, juodu ant balto parašyta: „Dalinyje yra ir daugiau sergančių asmenų.“

Į klausimą, kodėl krašto apsaugos ministras J.Olekas teigia, kad saugumui užtikrinti virtuvėje yra atliekamas remontas, KMT atstovai komentaro neturėjo, tik nedrąsiai tarstelėjo: „Gal planinis.“

Dar viena keista istorija

Priminsime ir kitą tos pačios savaitės įvykį, kai Kauno karo medicinos centre buvo sužalotas karys. Dovydas, baigiantis tarnybą šauktinis, atvyko į Karo medicinos centrą tikrintis sveikatos – norėjo tęsti darbą kariuomenėje.

Kaip reikalavo medikai, jaunuolis 12 valandų prieš kraujo tyrimą buvo nevalgęs, dėl to nualpo, o atsipeikėjo prie kriauklės,

Dovydo tėvai iš gydytojų išgirdo kitą versiją – medikai tėvams pareiškė, kad Dovydui galimai prasidėjo traukuliai ir jis kokių nors būdu pats įsitrynė amoniako į akis.

pykinimas, viduriavimas, karščiavimas, bendras silpnumas, gerklės, galvos skausmai.

LIGOS ANAMNEZĖ: susirgo ūmiai 05-15, pradėjo viduriuoti, tuštinosi vandeningomis išmatomis 2 kartus, nestebėjo, pykino, skaudėjo pilvą, sukarščiojo iki 38.6. Gydytas KKL, atliktuose tyrimuose Leukocitozė, Hb 139 g/l., Elektrolitai, kreatininas be kliniškai reikšmingų pakeitimų. CRP 77.5 mg/l. Išmatų patikrinimas Kraujo pasėlis atliekamas. Taikytas gydymas: Ciprofloxacinas 500 x 2k/d per os, išlikus karščiavimui po rehidratacijos, kadangi atsirado gerklės skausmai 05-20 paskirtas Penicilinas 2 mln. x 4k/d. Tolimesniam

EPIDEMIOLOGINĖ ANAMNEZĖ: Kariniame dalinyje yra ir daugiau sergančių asmenų.

GYVENIMO ANAMNEZĖ: TBC, gelta neigiamai. Alergijos medikamentams nebuvo. Lėtinių ligų neturi.

Būklė atvykus:

OBJEKTYVIAI: T-37.6°C, sąmoningas, kontaktiškas. Bendra būklė vidutinė. Odos turgoras ir elastingumas normalūs, veiksnių ritmiška, širdies ritmas 76 k/min, AKS 110/80 mmHg. Plaučiuose auskavimas vezikulinis, be karkalų. Liežuvis šviesiai raudonas. Žiočių lankai paraudę. Tonzilės nepadidėjusios, dešinėje yra pūlingo sekreto. Pilvas minkštas, be skausmų. Kepenys, blužnis nepadidėję. Peristaltika labai aktyvi. Pilvaplėvės dirginimo reiškiniai nėra. Kardiogramma normali.

DIAGNOZĖ: Jersinijozė (y. enterocolitica) gastroenteritas. Dehidratacija. Ūminis tonzilitas.

Tyrimai:

Laboratoriniai tyrimai

BIOCHEMIJA (2016-05-21): Kreatininas (J): 109,5 μmol/l; Urea: 4,78 mmol/l; Glikemija serume: 4,8 mmol/l; Kalis: 4,3 mmol/l; Natris: 138 mmol/l; pH: 7,354; pCO₂: 54 mmHg; pO₂: 44 mmHg; tCO₂: 31,7 mmol/l; BEecf: 4,3 mmol/l; SBC: 26,7 mmol/l; %SO₂ c: 76,5%; O₂ct: 15,6 mL/dl; A-aDO₂: 40 mmHg (2016-05-21): ENG West. (veninis): 32 mm/h; WBC: 13,06 · 10⁹/L; Neu#: 8,39 · 10⁹/L; Eos#: 0,07 · 10⁹/L; Bas#: 0,03 · 10⁹/L; Neu%: 64,3%; Lym%: 23,5%; Mon%: 11,5%; Eos%: 0,5%; Ba

Elvino Uinskio medicininių dokumentų fragmentas.

Asmeninio archyvo nuotr.

Na, o krašto apsaugos ministras [Juozas Olekas](#) nutarė kaltinti patį Dievą – esą jis dviem pirštais į žemę rodo: jei nutiko viena bėda, lauk ir kitos.

Niekam iš artimųjų (taip pat, kaip ir Elvino, ir Martyno atvejais) nebuvo pranešta.

Dar vienas įtartinas įvykio aspektas – vaikas pats pamena, kad kartu su juo medicininės patikros laukė keli kiti nepažįstami kariškiai, galėję būti liudininkais, bet, kol jam plovė veidą, kažkas juos varė lauk.

Negana to, jo dėdė teigia, kad Dovydas buvo skubiai nugabentas į Kauno klinikų oftalmologijos skyrių, bet šeimai apie tai nebuvo pranešta, o jam pačiam nebuvo leista skambinti artimiesiems.

Jei nuspręstume pastaruoju faktu tikėti, tai toks scenarijus gali daug ką paaiškinti ir Martyno Jurkaus atveju.

Logikos pamokos

Karo medicinos tarnybos vadė turi galimybių teikti pasiūlymus sistemos efektyvumui gerinti. Pulkininkė leitenantė J. Sesartienė maloniai sutiko papasakoti, kokius pasiūlymus ji pateikė po Martyno Jurkaus mirties: „Konkrečiai yra pateikti pasiūlymai medicininės paramos vienetų plėtrai, pačiam skaičiui, struktūrą paliekant visur standartinę, kokia yra. Tai tiesiog būtų vienetų pokyčiai.“

Dar pateikti pasiūlymai, kad būtų racionalu turėti odontologus – daugiau padalinių, šiuo metu ne visur yra odontologų kabinetai, ten, kur jų nėra, yra perkamos paslaugos iš civilių. Tačiau kai kur iki jų yra sudėtinga nuvažiuoti, nes toli.

Primenu: vaikas mirė nuo sepsio po to, kai jam laiku nebuvo nustatyta diagnozė. Vis dar nesuprantu, kaip odontologai savaitgaliais gelbės nelaimėlius nuo seselių, negebančių pastebėti link kulminacijos artėjančio sepsio? Tačiau faktas, kad kariuomenėje dantis gydo nemokamai (net taiko visišką nejautrą!) mane visada žavėjo. Ir, tiesą sakant, ne vien tas.

Jaunuoliai nemokamai skiepijami nuo erkinio encefalito, stabligės, difterijos ir net sezoniškai nuo gripo. Laboratorijoje atliekami skubūs tyrimai. Taip pat Rukla žavi tvarka, kurią palaiko medicinos punkto personalas: nors ligonių valgyklėlėje valytojos nepastebėjo nešvarios kriauklės, o vadui prieš parodant sterilizacinę reikia patyliukais kolegą pasiklausti: „Ar mes sterilizuojam?“ Bet žurnalas, kuriame registruojasi budintis personalas, vedamas itin tvarkingai.

Užtenka žvilgtelėti, kad ir j, tarkime, gegužės penkioliktą dieną, ir sužinai, kas tą Martynui Jurkui lemtingą dieną budėjo.

Kaip taupyti pagal kariuomenės taisykles

Turbūt nerasi nė vieno, kuris nežagtelėjo pamatęs kariuomenės samčių ir kiaurasamčių kainas. Žinoma, tam, kad skirtų tokias sumas vienam reikalui, reikia pataupyti kieno nors kito sąskaita.

Pasirodo, kartkartėmis Rukloje uždraudžiama prausti dušuose – legionelės. Legioneliozė Lietuvoje, beje, itin reta: pavyzdžiui, 2006–2013 m. užfiksuoti vos dvidešimt du jos atvejai.

Taip yra todėl, kad pasaulis jau išmoko kelias pamokas apie šios ligos sukėlėjus. Pagrindinės taisyklės – palaikyti karšto vandens temperatūrą per 60°C, o šalto vandens temperatūrą iki 20°C, tarpinėse temperatūrose jos ir veisiasi.

Taip pat, kai rugsėjo pirmąją dieną „Lietuvos ryto“ televizijos laida „Patriotai“ lankėsi Ruklos medicininės paramos vienetą ir pamatė, kad viena skiepų vakcinų, gulinčių šaldytuve, galioja iki 2016 m. rugsėjo“, majoras Robertas Jurelevičius, suskubo patikinti – suleis dar šiandien. Stengiasi nešvaistyti, juk jos – nepigios.

Dabar aiškėja, kaip atsiranda laisvesnių pinigų skylėtam šaukštui už 240 litų.

Šauktiniai – batalionams užpildyti

Krašto apsaugos ministrui Juozui Olekui Martyno Jurkaus vardas nieko nesako. Tik frazė „miręs šauktinis“ atgaivina jo atmintį.

Paklaustas, kas buvo padaryta, kad būtų nustatyta, kas nutiko gegužės 15 dieną, ministras atsako miglotai: „Na, visi veiksmai, kurie buvo, jie yra padaryti. Apie kitus veiksmus aš nežinau.“

Taip pat apgailėstavo dėl tvarkos, kuria remdamasis tarnybos metu mirusio kario šeimai jis skyrė tik 760 eurų. Tad pateikė įstatymo pataisas, kurios, deja, įsigalios tik kitų metų sausio 1 dieną.

Taip pat ministras buvo įsitikinęs, kad užkrato, nuo kurio mirė vaikas, pavadinimas yra paskelbtas. Patikintas, kad taip nėra, pasiūlė kreiptis į medikus, kad šie tai padarytų.

J.Olekas patvirtino, kad žino, jog daug kareivių po to buvo patekę į ligoninę, ir sakė dėl to bendravęs su medikais.

Paklaustas, kokių veiksmų ėmėsi vėliau, ministras sakė: „Padarėm pačios valgyklos patikrinimą dar kartą, vyksta ir jos remontas, o iš tikrųjų visa pagalba kariams, kurie buvo nukentėję, buvo suteikta kvalifikuotų profesionalų pagalba.“

Į klausimą, kodėl atkūrė šauktinių kariuomenę neturėdamas galimybių deramai priimti tokį skaičių šauktinių, ministras sureagavo ypač įdomiai: „Praeitais vyriausybės pakankamai nebuvo pasirūpinta karinių dalinių užpildymu, todėl mums reikėjo užpildyti dalinius.“

Paprašius pakomentuoti šį krašto apsaugos ministro pasisakymą, Didžiojo Lietuvos etmono Jonušo Radvilos mokojo pulko viešųjų ryšių karininkas kapitonas Gintaras Striupaitis liūdnei papurtė galvą ir tarė: „Neturiu komentaro.“ Stebėtis